

Περιοδικό Αποφοίτων Pierce

Ετήσια έκδοση, 2022

Τεύχος 3

ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΜΑΣ

1. **Định nghĩa:** Một **đường thẳng** là một tập hợp các điểm thỏa mãn hai điều kiện:
 a) Mọi hai điểm bất kỳ thuộc đường thẳng đều nằm trên cùng một đường thẳng.
 b) Mọi ba điểm bất kỳ thuộc đường thẳng đều nằm trên cùng một đường thẳng.

The college aims to give a broad and sound education with high standards, to develop in its students wisdom, discipline and self-reliant character, to hold ever before them ideal inspired by the school motto *True Ministers, Good Ministers*, and make them feel a part of the needy world today willing and ready to serve their country and humanity.

3 γενεές

CIATIA: E. Afencik, H. Kungov, *Tridactyloides*, vol. 1886. *GRAND-MOTHER* Greek, sludril from Cyprus, Class of 1886.

MHTEFA: Editor, *La Japane Indigene*, till 1918. **MOTHER** given shaded from *Journa*. Class of 1918

†Eugene H. Atkins telephonically to 1955.
Daughter Irene, slain, from Athens Class of 1953.

Хүмүүнлэг, нэгдлийн үндсэн дээр тэд хамтарж, хамтад нь өөрсдийн дундаар амьдрах ёс, гэрлэлтийг, нэгдлийн үндсэн дээр амьдрах ёс, гэрлэлтийг. The courses of study offered at the college prepare the students for higher studies in Universities and for positions of influence and usefulness in their own country.

Συμμεριναί μαθητρίαι, θυγατέρες
ἀποφοίτων.
Daughters of alumni

ΕΠΙ 432 ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΕΧΟΜΕΝ ΠΑΡΗΓΟΡΙΑΣ

OF THE ALUMNAE WHO LEFT THE SCHOOL INFORMATION HAS BEEN SECURED ON 439

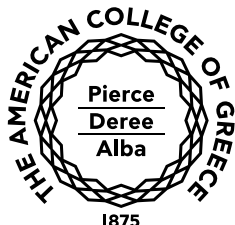
43% ΣΥΖΥΓΟΙ-ΜΗΤΕΡΕΣ • ARE HOME-MAKERS

26% ΕΠΙΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ • ARE BUSINESS WOMEN

15% ΕΙΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΠΟΥΔΑΣ • ARE NOW PURSUING HIGHER EDUCATION

16% ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ - ARE IN PROFESSIONS

Σύζυγοι καὶ μητέρες : Home-makers	184
Ἔργαζόμενοι εἰς γραφεῖα, ἐπιχειρήσεις, Ὑπουργεῖα, Πρεσβείας : Offices, business.	113
Εἰς Πανεπιστήμια : Higher Education	65
Ἦνωμ. Ποιτεῖαι : America	33
Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν : Un. Athens	11
Πολυτεχνεῖον : Polytechnion	5
Ἀγγλῖαν : England	6
Ἑλβετίαν : Switzerland	4
Ἄλλοταχοῦ : Elsewhere	6
Ἑκπαιδευτικοί : Teachers	39
Νοσοκόμοι : Nurses	12
Ἰατροί : Doctors	8
Ἔργα Κοινωνικῆς Προνοίας : Social Workers	8
Βιβλιοθηκῆριοι : Librarians	2
Δημοσιογράφοι : Journalists	1
	433

Μήνυμα από τον Πρόεδρο

Dear Pierce Alumnae,

Often, over the past year, I paused in gratitude. I reflected on Pierce's mission of transforming lives through learning, rooted in the founders' vision dating back almost 150 years. It seemed particularly relevant during this difficult year. As a school, we always find resilience and fortitude to move forward. As we move ahead facing the unknowns of the future, we take pride in what we have accomplished and take confidence that we are ready for the challenges ahead of us.

In this third edition of our Pierce Alumnae Magazine, we invite you to read stories written by your fellow alumnae and grasp what we have achieved during the past year, such as our newly established Pierce kindergarten and elementary school. We invite you to get informed about the ACG Futureproof Campaign and envision our school's future with us.

Although we cannot fit all of your memories in the limited space of a magazine, we are here to keep you connected to your alma mater. In the words of an alumna from the 1971 Pierce yearbook, "when leaving this school, you are free to go and explore the world, but you will always keep with you every person you have met, every thought, and every moment you have lived here." We hope these pages bring back beautiful thoughts and moments from your time at Pierce.

Enjoy!

David G. Horner, PhD
President
The American College of Greece

Editorial

Σας καλωσορίζουμε για άλλη μία χρονιά στο περιοδικό μας. Συχνά, όταν κλείνει πίσω μας μια πόρτα, λέμε πως στη θέση της ανοίγεται ένα παράθυρο. Καθώς έκλεισε

η πόρτα του σχολείου σας, σίγουρα άνοιξαν αμέτρητα παράθυρα στη ζωή της καθεμιάς σας. Κάθε φορά που μιλάμε μαζί σας, παρ' όλ' αυτά, νιώθω πως η πόρτα αυτή δεν έχει κλείσει ερμητικά, πως αναμνήσεις και μυρωδιές, όπως εκείνη από το γλυκό «σαλαμάκι» που φτιάχνατε σαν Αλφάκια, ξεπετάγονται και σας ακολουθούν σε πείσμα των χρόνων που φεύγουν. Ιστορίες ξεγλιστρούν και σας συνοδεύουν, μας συνοδεύουν, και μας δένουν βαθύτερα. Οι φίλες μου, «ένα κομμάτι του εαυτού μου», είχε γράψει μια απόφοιτη σε ένα μαθητικό τετράδιο στο αρχείο μας.

Ελπίζω, μέσα από τις σελίδες του περιοδικού μας, να ανοίξει διάπλατα η πόρτα των αναμνήσεών σας και να βρείτε τον «κοινό τόπο» που συνδέει τις δράσεις και τα οράματα του Σχολείου μας διαχρονικά.

Καλή ανάγνωση!
Αλίκη Γιαννακοπούλου

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΡΙΑ

Αλίκη Γιαννακοπούλου

Executive Director of Advancement – Development, Γραφείο Ανάπτυξης και Αποφοίτων

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Μαρία Λαϊνά

Executive Director of Advancement-Alumni, Γραφείο Ανάπτυξης και Αποφοίτων

Μαρία-Άννα Νιφόρος

Content Manager, Γραφείο Marketing & Communications

Δήμητρα Παπακωνσταντίνου

Ψηφιακό Μουσείο, Βιβλιοθήκη Αμερικανικού Κολλεγίου Ελλάδος

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΕΚΔΟΣΗΣ

Πολύ Μηλιώρη, Απόφοιτη Ρ' 63

Βαλιάνα Νούσια, Απόφοιτη Ρ' 63

Σοφία Αντωνοπούλου, συνταξιούχος καθηγήτρια του Pierce, Πρόεδρος 25 Years Associates

ΕΠΙΛΟΓΗ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ

Μαρία Λαϊνά

Executive Director of Advancement-Alumni

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

Βίρνα Βρεττού

Senior Graphic Designer, Γραφείο Marketing and Communications

Λίγα λόγια για το σχολείο

Σήμερα, το Αμερικανικό Κολλέγιο Ελλάδος (ACG) είναι το αρχαιότερο και μεγαλύτερο ενιαίο, πιστοποιημένο από αμερικανικό οργανισμό, εκπαιδευτικό ίδρυμα στην Ευρώπη. Το Σχολείο φέρει μια σημαντική κληρονομιά: την ιστορία του. Στη διάρκεια αυτής της πορείας, εξελίχθηκε από ένα σχολείο για κορίτσια στη Σμύρνη με 7 μαθήτριες σε ένα ανεξάρτητο εκπαιδευτικό ίδρυμα με πάνω από 5.500 μαθητές και φοιτητές από την Ελλάδα και 72 άλλες χώρες. Το ACG περιλαμβάνει: το Pierce: Νηπιαγωγείο, Δημοτικό, Γυμνάσιο και Λύκειο-IB, το Deree: Σχολή Προπτυχιακών και Μεταπτυχιακών Προγραμμάτων και το Alba: Σχολή Μεταπτυχιακών Business Σπουδών. Οι περισσότεροι από 62.000 απόφοιτοί μας βρίσκονται σήμερα σε όλο τον κόσμο. Το Γραφείο Ανάπτυξης και Αποφοίτων (Advancement Office) του Αμερικανικού Κολλεγίου Ελλάδος αποτελεί τον συνδετικό κρίκο των αποφοίτων του Pierce και Deree, τόσο μεταξύ τους, όσο και με το σχολείο τους, με στόχο την καλλιέργεια μιας δυνατής και μακρόχρονης σχέσης. Οι απόφοιτοι

αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της ιστορίας του Κολλεγίου, είναι η ευρύτερη οικογένειά του, στηρίζουν και συμμετέχουν στην εξέλιξη του Σχολείου και αποτελούν τους καλύτερους πρεσβευτές του. Η δημιουργία και ανάπτυξη δράσεων και πρωτοβουλιών του τμήματος μέσα από συνεργασίες και συνέργειες με ιδρύματα, εταιρείες, απόφοιτους, και την ευρύτερη κοινότητα έχει ως στόχο να εξασφαλίσει τους απαραίτητους πόρους για να συνεχίσει και να διευρυνθεί το έργο και την αποστολή του Σχολείου στο μέλλον. Ανάμεσα στους πιο σημαντικούς στόχους του Σχολείου μας είναι η δημιουργία ευκαιριών για τη νέα γενιά και η ανάπτυξη σχέσεων μεταξύ των αποφοίτων. Μεταξύ άλλων δυνατοτήτων/ευκαιριών που παρέχονται από το ACG, ενδεικτικά αναφέρουμε το πρόγραμμα υποτροφιών που δίνει τη δυνατότητα σε περισσότερους από 3.000 νέους/νέες που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες να φοιτήσουν στο Pierce, Deree και το Alba.

Το σχολείο μας τότε

Έξι τάξεις του 60, είχαν την τύχη να ζήσουν δυο κόσμους του Σχολείου, αυτόν του Ελληνικού και στην συνέχεια της Αγ. Παρασκευής. Στο Ελληνικό τα κτίρια ήταν νεοκλασικά, δίπλα στην θάλασσα με μακρινές αλέες, μεγάλα δέντρα, κήπους και φυτώρια, όπου μαθαίναμε να καλλιεργούμε διάφορα για το μάθημα της βιολογίας. Είχαμε ήπιο καιρό και τρομερές δύσεις πάνω από την θάλασσα, κάναμε άνετες βόλτες μέχρι τη μάντρα που συνόρευε με μία κλινική ψυχοπαθών για τους οποίους πλάθαμε πολλές ιστορίες μυστηρίου και τρόμου... και θα έλεγε κανείς ότι υπήρχε ένα αίσθημα ρομαντικής εξοχής και ιστορικού βάρους που μας έκανε να βάζουμε τα δυνατά μας ώστε να φτάσουμε τα επιτεύγματα των προηγούμενων γενεών και να αφήσουμε και το δικό μας μικρό στίγμα. Παράλληλα, όμως, είχαμε πολύ φασαρία από τα αεροπλάνα με αποτέλεσμα την μετακόμιση του Σχολείου στην Αγία Παρασκευή. Η μετάβαση ήταν οδυνηρή! Η βλάστηση ήταν σχεδόν ανύπαρκτη με κάτι αναιμικά δεντράκια να προσπαθούν να επιβιώσουν πάνω στο βουνό με αέρα, ενώ η αρχιτεκτονική των κτιρίων, παρότι πρωτοποριακή

και αναγνωρισμένη ευρύτερα, μας φαίνονταν κρύα και απωθητική. Τον πρώτο καιρό χανόμασταν στα επίπεδα των τάξεων, των εργαστηρίων, και των διαδρόμων που φαίνονταν όλοι ίδιοι. Τα bright spots ήταν η καφετέρια η βιβλιοθήκη, το θέατρο και οι ...τουαλέτες, και βέβαια το μεγάλο γυμναστήριο με το ξύλινο πάτωμα που έγινε λίγο αργότερα. Παρ'όλ' αυτά, τα καινούργια κτίρια μάς έσπρωξαν στην «μοντέρνα» εποχή και μάς ώθησαν να σκεφτόμαστε το μέλλον μας και τις άπειρες δυνατότητες που ξετυλίγονταν μπροστά μας, στην απίθανη εποχή όπου ζούσαμε τότε, και όπου όλα ήταν εφικτά! Συμπερασματικά, αυτό που ένωνε τους δύο αυτούς τόσο διαφορετικούς κόσμους ήταν το «άρωμα» ελευθερίας της σκέψης, η συνέπεια των πράξεων κι εντέλει μία «αύρα» φεμινισμού που μόλις ξεκινούσε και στον υπόλοιπο κόσμο. Όπως θα διαβάσετε και στα άρθρα που ακολουθούν, πέρα από το εκάστοτε εξωτερικό περιβάλλον του Σχολείου, αυτό που μας ένωνε και μας καθοδηγούσε ήταν οι αξίες που διδαχτήκαμε από τους καθηγητές μας που θα διαμόρφωναν την ζωή μας και θα έκαναν καθεμία από εμάς ξεχωριστή.

Πέπη Ινλιξιάν, Ρ' 67

Το σχολείο δεν είναι μόνο το μέρος για να «μάθεις γράμματα». Αυτό μου έγινε συνείδηση ακριβώς επειδή σπούδασα σε τούτο το Σχολείο. Επειδή μ' ευνόησε η ζωή να σπουδάσω εδώ. Καθώς, η αλήθεια είναι ότι σε οποιοδήποτε σχολείο, αρκεί ένας μόνο δάσκαλος, για να ανοίξει το παράθυρο στο φως. Αλλά στο Pierce ευεργετηθήκαμε από πολλούς/ές καθηγητές και καθηγήτριές μας. Αυτό ήτανε που έφτιαξε, νομίζω, ό,τι μάθαμε να λέμε «το πνεύμα του Σχολείου μας».

Θα ήθελα γι' ακόμα μία φορά, όπως συχνά το κάνω γραπτά και προφορικά, να μνημονεύσω ονομαστικά τον/την κάθε δάσκαλο/α που πάνω από την έδρα, αλλά και κάτω από την έδρα, κατάλαβε τις ιδιαιτερότητές μου, βρήκε τις τρύπες της σπιτικής ανατροφής μου, ξεσκέπασε τα διαμάντια που κάθε παιδί κρύβει, τράβηξε τα πόδια μου από το φρένο και πάτησε το γκάζι για όσα θα με συντρόφευαν στον βίο μου. Δεν έχω τον χώρο. Μα μιας και στα 76 χρόνια μου έχει φανεί πια ποιά ήταν αυτό που θα κυριαρχούσε στη ζωή μου, θα χρησιμοποιήσω τον διαθέσιμο χώρο των 400 λέξεων, για να αφηγηθώ μια μικρή ιστοριούλα, που μέσα της κρύβει, εκτός από ένα βασικό μάθημα δημιουργικής γραφής, ένα μεγάλο μάθημα ζωής - γιατί αυτό ήτανε το Pierce για μένα: Σχολείο ζωής.

Μου το έδωσε η Μαρίκα Στρομπούλη - Αποστολοπούλου, το καλό συναπάντημά μου, που η φιλόλογος που στην προτελευταία τάξη του Γυμνασίου, βρήκε, ανάμεσα σε αστέρια της γραμματικής και του συντακτικού, και

την ανορθόγραφη, απρόσεκτη στο μάθημα, ερωτοχτυπημένη, φλύαρη με τις συμμαθήτριες κι αυθάδη μερικές φορές έφηβη, Πόλυ Θεοφανίδου. Την κακομαθημένη ωστόσο από τις προηγούμενες καθηγήτριες, που βαθμολογούσαν τις εκθέσεις της με 18 και 19, βαθμούς που την βοηθούσανε, είναι αλήθεια, στους ανεκτούς μέσους όρους των ελέγχων της.

Έτσι, μόλις η Στρομπούλη μπήκε ως καθηγήτρια τάξης, να μας μοιράσει τους ελέγχους του Α τριμήνου, και βρήκα στο χαράκι της έκθεσης 14, λυγίσανε τα πόδια μου. Και καταχλώμιασα ασφαλώς, γιατί με είδε, και είπε: «Στο διάλειμμα, Πόλυ, να βρεθούμε για δύο λεπτά στο διάδρομο». Εκεί, η μαλακή σα ζυμάρι, η γλυκιά κι υπομονετική Μαρίκα, που τα μάτια της θολώνανε σε κάθε σημαντική αράδα των αρχαίων κειμένων, σε κάθε «εξυπνάδα» που έβγαине απ' το στόμα μας, σε δύο λεπτά, μου άλλαξε το μέλλον:

«Ξέρω, παιδί μου, πόσο πικράθηκες με το 14. Αλλά θέλω να καταλάβεις ότι ο μεγαλύτερος εχθρός σου είναι η ευκολία σου στο γράψιμο. Ακριβώς επειδή έχεις αυτή την ικανότητα, η κλίμακα των βαθμών δε μπορεί να είναι σαν των άλλων παιδιών. Πρέπει να είναι αυστηρότερη, γιατί εσύ μπορείς. Στα δύο χρόνια που θα περάσουμε μαζί, θέλω να μεγαλώνεις τον βαθμό σου. Εσύ θα τον μεγαλώνεις, όχι εγώ, κατάλαβες; Θέλω να φτάσουμε στην αποφοίτηση με 17. Και, στα γραπτά που σίγουρα θ' ακολουθήσουν στη ζωή σου, θέλω να προσπαθείς συνέχεια να φτάνεις στο 19. Και το 20 να είναι άπιαστο όνειρο.»

Πόλυ Μηλιώρη - Θεοφανίδου, Ρ '63

Η ευκολία είναι
ο μεγαλύτερος εχθρός

Τα «αθλητικά»

Σεπτέμβριος 1956! Η χρονιά που μπαίνω στο Σχολείο που μου έμαθε να σκέπτομαι, που μου άνοιξε νέους ορίζοντες, ο τόπος όπου συνάντησα σημαντικούς ανθρώπους, ο τόπος που ποτέ δεν θα ξεχάσω. Και σίγουρα ποτέ δεν θα ξεχάσω τα «γήπεδα». Από νωρίς αγάπησα τα «αθλητικά»! Τρίτες και Παρασκευές, μετά το σχολείο προπόνηση. Είτε για τα ομαδικά - μπάσκετ, βόλεϊ, μπίτζμπολ - μέσα και στα τρία, είτε για τα ατομικά ,αγώνες στίβου - δρόμος, μήκος, ύψος, σφαίρα...Πώς να ξεχάσω τους αγώνες με το Anatolia στη Θεσσαλονίκη, με τα άλλα

σχολεία στο «Φωκιανό», τα εσωτερικά πρωταθλήματα, τις επιδείξεις και τα αγώνισματα στο τέλος της χρονιάς... Η τάξη μου είχε κι 'άλλες αθλήτριες. Η Ελένη, η Μάγδα, η Σοφία, συναγωνίστριες και φίλες μέχρι σήμερα. Αθλητικός Σύλλογος, badges για τις επιδόσεις μας, σήματα στις μπλούζες μας, σημαίες για τις επιδόσεις της τάξης. Διπλώματα και μετάλλια, έχουν μπει σε άλμπουμ. Τα κοιτάζω που και που, τα δείχνω κιόλας, μεταξύ μας, είμαι λίγο περήφανη. Και οι καθηγήτριάς μας !! Η κυρία Θάνου, η κυρία Καραβοκύρη η κυρία Χειμμάρα, η δεσποινίς Αρβανίτου. Δεν μπορώ να μην αναφέρω και τον άνθρωπο που βοήθούσε, τον κυρ Φάνη, θυμάστε κορίτσια; Αναμνήσεις πολύτιμες από το Ελληνικό, που δεν υπάρχει πια, αλλά το πνεύμα και οι αρχές του συνεχίζουν να καθοδηγούν και τις επόμενες γενιές.

Μαγειρέματα – Οικιακή Οικονομία

Συνταγή Σαλάμι Σοκολάτας της κυρίας Αθανασιάδου που μας την έμαθε, πρωτάκια τότε, στο κτίριο BRISTOL

Υλικά

40 μπισκότα τετράγωνα Πτι Μπερ σπασμένα κομματάκια
45 αμύγδαλα ψίχα χοντροκομμένη
2 αυγά
1 φλιτζάνι ζάχαρη
3 κουταλιές σούπας κακάο
14 κ γλυκού Βιτάμ
3 φακελάκια βανίλιας

Τα ανακατεύουμε όλα και τα τυλίγουμε σαν ρολό σε λαδόχαρτο και τα βάζουμε στην κατάψυξη για 3-4 ώρες ώσπου να παγώσει

Καλή επιτυχία σας,
Με αγάπη

Λιάνα Καλλιέρου, Ρ '58

Αναμνήσεις απο το οικοτροφείο 1957-63

Τι να πρωτοθυμηθώ, Αλφάκι μπηκα, τελειόφοιτη δεσποινίς βγήκα, όμως σε αυτά τα χρόνια έμαθα πολλά και έζησα πολλά. Έχασα το πατέρα μου στα πέντε μου και τη μαμά μου στα έντεκα μου χρόνια, αλλά τελικά μέσα στην ατυχία μου υπήρξα τυχερή, γιατί οι κηδεμόνες μου αποφάσισαν να με βάλουν εσωτερική στο Κολλέγιο Θηλέων που τότε, ήταν το καλύτερο οικοτροφείο, που τότε βρίσκονταν στο Ελληνικό. Θυμάμαι σαν όνειρο που μου έραβαν τα νυχτικά και όλη την προίκα που έπρεπε να φέρουμε μαζί μας.

Έφτασα εκεί δειλή και συνεσταλμένη, ενώ σαν παιδί δεν ήμουν έτσι, αλλά σιγά σιγά πήρα τα πάνω μου. Ο πρώτος μου κοιτώνας ήταν μαζί με άλλες έξι μαθήτριες, συνολικά πέντε Αλφάκια και δύο Β΄ Γυμνασίου. Με πολλές είμαι ακόμα φίλη. Μεγαλώνοντας μας μοίρασαν σε κοιτώνες λιγότερων ατόμων.

Η αλήθεια είναι ότι, όταν είσαι εσωτερική, χάνεις πολλά από αυτά που συμβαίνουν με τις συμμαθήτριάς σου εκτός σχολείου, πάρτι κλπ, και δένεσαι περισσότερο με τις εσωτερικές. Σίγουρα γίνεσαι, τουλάχιστον εγώ, πιο ντροπαλή, σου λείπουν οι δικοί σου άνθρωποι, και γενικά δεν είναι εύκολο. Δεν ξεχνώ το κουδούνι, ήταν ο πιο ενοχλητικός ήχος στο οικοτροφείο, κουδούνι για ξύπνημα, φαγητό, μελέτη κλπ.

Μερικές καθηγήτριες Αγγλικών έμεναν κοντά μας και τότε η μία πότε η άλλη έρχονταν το βράδυ για "Good night". Τα βράδια μελετούσαμε στο study room, με διαλείμματα για να βλέπουμε την δύση. Πολλές συνεχίζαμε το διάβασμα στα ντους.

Στα πρώτα χρόνια, που η μελέτη ήταν λιγότερη, μετά το φαγητό χορεύαμε στο σαλόνι με μουσική από πικάπ κι εγώ, τρελή με τον χορό, έκλεινα την ντάμα μου από πριν μην τυχόν και μου την πάρει κάποια άλλη!!! Είχαμε ακόμα και την απίθανη νοσοκόμα μας, την δεσποινίδα Αντωνιάδου, που με είχε φροντίσει πολύ όταν έμεινα στο «infirmary» αρκετές μέρες. Όταν κάποια Σαββατοκύριακα έμενα μέσα, στην αρχή μου φαινόταν τραγικό, αλλά ευτυχώς με συνοδό πάντα, πηγαίναμε στην Αθήνα στο θέατρο ή στο σινεμά. Πόσα υπέροχα έργα είδα στου Κουν το υπόγειο δεν λέγεται, και αυτό με έκανε να αγαπήσω το θέατρο πολύ. Είδαμε και ό,τι καλύτερο παιζόταν τότε στο σινεμά. Μετά στου «Τσίτα» για πιροσκή και γλυκό. Κάποτε, στην Έκτη Γυμνασίου, κατάφερα να βγω με μια φίλη μου, είχε δώσει την άδεια ο θεός μου, θυμάμαι ακόμα τι φορούσα και το έργο που είδαμε «Πέρσι στο Μάριενμπαντ»!!!! Στο οικοτροφείο έκανα αγαπημένες φίλες ζωής που τις έχω μέχρι σήμερα. Δεθήκαμε μεταξύ μας, γιατί είχαμε πολλά κοινά. Κάποιες ήταν από την Αφρική από γονείς που ακόμα ήταν εκεί, άλλες από την Πόλη, ή από την ελληνική επαρχία και λίγες, όπως εγώ, από την Αθήνα. Εν ολίγοις μάθαμε εκεί τη συντροφικότητα την οργάνωση στη μελέτη, την αγάπη στο καλό θέατρο και σινεμά και βέβαια τη φιλία το σπουδαιότερο, που μας κρατάει ενωμένες μέχρι σήμερα.

Έχω κρατήσει πολύ όμορφες αναμνήσεις από τη ζωή μου στο οικοτροφείο.

Ρένα Κοντογόννη, Ρ '63

Χτυπάει το τηλέφωνο.

-Λέγετε....

-Καλησπέρα σας.... Συγγνώμη για την ενόχληση....
Η ανδρική φωνή, σκέφτομαι, έχει ελαφρώς ξενική προφορά.

-Θα ήθελα να μιλήσω με την κυρία Βαλιάννα.

Θα είναι κάποιος γι' αυτές τις επιδείξεις, σκέφτομαι.

-Σας ακούω, κι ετοιμάζομαι να το κλείσω.

-Βρήκα το τηλέφωνο απ' τον ξάδελφό σου.
Έψαξα όλους τους Χατζημικάλη στον τηλεφωνικό κατάλογο αναζητώντας σε.

Τι στο καλό, σκέφτομαι.

-Εγώ είμαι, ναι, και η καρδιά μου χτυπά.

-Όταν ήμουν 8 ετών, μου χάρισες ένα μεγάλο αυτοκίνητο και εγώ σου έδωσα μια υπόσχεση.
Ήρθα, έστω κι αργοπορημένος, να σε πάρω βόλτα με ένα «μεγααααάλο» αυτοκίνητο.

Σιωπή.

Η καρδιά μου κάνει κρακ, σπαρταρά στο λαιμό

-Θοδωρή;;;;;; ψιθυρίζω.

Πάω πίσω. Τριάντα χρόνια.

Είμαι μαθήτρια στο Κολλέγιο. 13 - 14 χρονών. Η καθηγήτρια της τάξης μια μέρα μάς μίλησε για την κοινωνική αλληλεγγύη. Μας είπε ότι εμείς είμαστε προνομιούχα παιδιά, ότι άλλοι άνθρωποι δεν είναι τόσο τυχεροί και ότι θα ήταν ωραίο να αναλαμβάνουμε μια ευπαθή ομάδα που θα στηρίζαμε με όποιο τρόπο μπορούσαμε.

Θα μπορούσαμε να επιλέξουμε ένα ακριτικό χωριό ή το Βρεφοκομείο Πειραιώς. Στο Βρεφοκομείο, μας εξήγησε εγκαταλείπουν τα μωρά που δεν μπορούν να κρατήσουν οι μητέρες, συνήθως. Οι ερωτήσεις μας βροχή.

Ευαισθητοποιθήκαμε τόσο πολύ. Φυσικά επιλέξαμε το Βρεφοκομείο.

Ετοιμάσαμε ρουχαλάκια και παιχνίδια και πήγαμε το Σάββατο. Ήμασταν, νομίζαμε, προετοιμασμένες. Καμιά τριανταριά αγριμάκια, 2 έως 5 ετών, σ' ένα μεγάλο δωμάτιο χωρίς έπιπλα, αφού μας περιεργάστηκαν για λίγο, όρμησαν στριγκλίζοντας και μουγκρίζοντας ακατανόητα και άρχισαν να μας τραβολογάνε. Κάναμε όπως μας είχε προετοιμάσει η συνοδός καθηγήτρια μας. Καθίσαμε κάτω και πήραμε τα πέντε πρώτα παιδάκια που ήταν γύρω μας στα πόδια μας και μες στην αγκαλιά μας. Έπρεπε να τα αφήσουμε να μας αγγίξουν, να μας περιεργαστούν, να εξοικειωθούν με την παρουσία μας, κι εμείς μαζί τους, και σιγά-σιγά να βρούμε κώδικες επικοινωνίας.

Τα περισσότερα δεν μιλούσαν αλλά μούγκριζαν, όχι γιατί είχαν κάποιο πρόβλημα, αλλά γιατί δεν ήξεραν αφού κανείς δεν τους μιλούσε.

Πήγαينا κάθε Σάββατο, σύντομα και τις Κυριακές και συχνά γιορτές και σχολές.

Μας είχαν συμβουλέψει ότι σκοπός μας ήταν να ημερέψουμε αυτά τα παιδάκια, να τα μάθουμε να μιλάνε, να ακούνε, να μάθουν τραγουδάκια, να συμπεριφέρονται έτσι, ώστε να γίνουν ελκυστικά για να τα υιοθετήσουν. Γι' αυτό, μας το τόνισαν, δεν έπρεπε να δεθούμε προσωπικά με κανένα.

Στην ομάδα μου ήταν ο Θοδωρής. 5 ετών. Ο πιο μεγάλος. Ένα αγριμάκι με βελούδινα μαύρα μάτια.

Κανένας δεν τον ήθελε. Είχε «ξεμείνει». Ήταν, λέει, πολύ μεγάλος και σκληρός-άγριος. Πολλές φορές με είχε τσιμπήσει, και δαγκώσει, γιατί νόμιζε ότι δεν του έδινε την δέουσα προσοχή. Κι όμως, αυτός ήταν η αδυναμία μου, κι έκανα τα πάντα για να είμαι κοντά του, να είναι καλά και να εξελιχθεί. Του έλεγα πώς είναι ο κόσμος έξω. Του χάρισα βιβλία με πολλές εικόνες και ακόμα ένα τρανζιστοράκι κι άκουγε κρυφά! Όταν πήγε στο σχολείο τον βοηθούσα. Τον πότισα με την πίστη που είχα στις δυνατότητές του. Τον προετοίμασα να είναι «έτοιμος» !! Ποιος άραγε είναι ποτέ;;;

Τρία χρόνια πέρασαν. Ο Θοδωρής έγινε 8 χρονών. Είχαμε δεθεί πολύ. Νιώθαμε ότι είχαμε τόσα κοινά. Του είχα εξομολογηθεί ότι κι εγώ ήμουν στο οικοτροφείο από τα πέντε μου γιατί οι γονείς μου είχαν χωρίσει. Είχαμε μοιραστεί τόσες εξομολογήσεις, τόσα όνειρα, ξορκίσαμε τόσοι φόβους!!

Παραμονή Χριστουγέννων ένα κεφάλαιο έκλεινε στη ζωή μας. Για τον Θοδωρή μου, ναι, έλεγα πιά «μου», είχε βρεθεί οικογένεια. Έλληνες στην Γερμανία! Θα τον έπαιρναν πριν την Πρωτοχρονιά. Έτρεξα να τον αποχαιρετήσω. Βεβαιώθηκα ότι ήξερε να γράφει καλά το όνομά μου και την διεύθυνσή μου όπως και το τηλέφωνο. Αν είχε πρόβλημα θα μου έγραφε. Κλάψαμε γλυκόπικρα. Τον ηρέμησα. Είχε τόση αγωνία. Του είπα λέξεις μαγικές, και πίστεψε ότι επιτέλους κάποιος τον ήθελε, τον είχε διαλέξει, αυτόν!! μου εξομολογήθηκε 30 χρόνια αργότερα. Το συνεχές ενδιαφέρον μου και αυτές οι μαγικές λέξεις τον βοήθησαν στην μετάβαση.

Πριν φύγει, τον ρώτησα τι δώρο θέλει.

- Ένα μεγααααάλο αυτοκίνητο για να μπορέσω να έρθω να σε πάρω βόλτα, και τα χεράκια του, που είχαν ανοίξει διάπλατα στο «μεγααααάλο», έκλεισαν σφιχτά γύρω μου.

Τριάντα χρόνια αργότερα....

-Θοδωρή, ψιθύρισα.

Είμαι στην Ελλάδα. Ήρθα να σε πάρω βόλτα!!

Συναντηθήκαμε πρωί για καφέ κι έφτασε σούρουπο. Ξεδιπλώσαμε τις ζωές μας, αφουγκραστήκαμε τις ψυχές μας, θυμηθήκαμε, δακρύσαμε, γελάσαμε. Κάναμε σχέδια για την επόμενη συνάντηση.

Μεγάλωσε καλά. Αυστηρά αλλά με πολλή αγάπη.

Έκανε οικογένεια. Είχε δύο αγόρια.

Με κοίταξε χαμογελαστός και περήφανος.

-Και το χρωστάω σ' εσένα, που μ' έπεισες ότι αξίζω!

Το σποράκι μου άνθισε!!! Ένας υπέροχος άντρας που τον ήξερα λίγο μα και τόσο πολύ και τον ένιωθα πάντα.

Πόσο πολύ μπορεί να επηρεάσει την ζωή μας ένα άγγιγμα ψυχής.

Την επομένη άρχισα να ψάχνω κι εγώ με την σειρά μου την «νταντά» μου και την βρήκα. Έπρεπε να ξέρει πόσα «ευχαριστώ» της χρωστούσα για την φροντίδα και την αγάπη της

Βαλιάννα Νούσια, Ρ' 63

Αναμνήσεις

Στη δύσκολη περίοδο της εφηβείας είχα την τύχη να φοιτήσω σε ένα πολύ ιδιαίτερο σχολείο. Οι ρίζες του ήταν στην Ιωνία και στην Πόλη και κουβαλούσε τον πολιτισμό και την λεβεντιά εκείνων των τόπων. Χτισμένο στο μαγικό περιβάλλον του Ελληνικού, λιτής αλλά και λειτουργικής αρχιτεκτονικής, αποτελούσε για εμάς τις μαθήτριες, που έτσι κι αλλιώς περνούσαμε το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου μας εκεί, το δεύτερο σπίτι μας με όλη τη σημασία της λέξης. Οι αναμνήσεις πολλές και σημαδιακές. Καθώς ανακαλύπταμε τον εαυτό μας σε έναν χώρο όπου δεν ήμασταν το επίκεντρο, μάθαμε να μοιραζόμαστε, να συνεργαζόμαστε και κυρίως να αισθανόμαστε ότι ανήκουμε ισότιμα σε μια ομάδα, την πρωτοποριακή για την εποχή Μαθητική μας Κοινότητα. Οι φιλόλογοί μας, μας δίδασκαν στη δημοτική γλώσσα αφήνοντας πίσω τη στείρα καθαρεύουσα, με αποτέλεσμα να έλθουμε πολύ κοντά στην ποίηση και τη λογοτεχνία γενικότερα. Σπουδαίοι καλλιτέχνες και διανοούμενοι μας επισκέπτονταν τακτικά, όπως ο Μίκης Θεοδωράκης, ο πιανίστας Γιάννης Παπαδόπουλος κ.α. Κορυφαία στιγμή υπήρξε η επίσκεψη του Γιώργου Σεφέρη, πολύ πριν πάρει το βραβείο Νόμπελ, όπου μας μίλησε για την ποίηση και μας διάβασε ποιήματά του. Μάλιστα είχε προσκαλέσει την τάξη μας στο σπίτι του στην οδό Άγρας (πίσω από το στάδιο), όπου η σύζυγός του η κυρία Μάρω μας προσέφερε γλυκά και πορτοκαλάδες και εκείνος μας ρωτούσε για τα όνειρα και τα ενδιαφέροντά μας. Σπουδαίος πολιτιστικός πυρήνας υπήρξε η τετραφώνη χορωδία μας με συναυλίες και ρεπερτόριο ευρύτατο, υπό τη διδασκαλία και τη διεύθυνση του σπουδαίου μουσικολόγου Μίνου Δούνια, ο οποίος για μένα υπήρξε πολύτιμος καθοδηγητής στα μουσικά μου βήματα. Το ετήσιο Bazaar μάς δίδαξε την αξία της αλληλεγγύης και της συμπαράστασης σε λιγότερο προνομιούχες κοινωνίες και την μεγάλη σημασία του εθελοντισμού. Γνώση και εμπειρίες κερδίσαμε από όλους τους καθηγητές μας. Ο Κωνσταντίνος Χασάπης μάς δίδαξε τα μυστήρια του σύμπαντος, η Σόφη Μεριά μάς ενέπνευσε με το παράδειγμά της αγάπη για τη ζωή και αισιοδοξία, η κυρία Ορφανού μάς μύησε στη ζωγραφική, η Έλλη Γιωτοπούλου μάς έκανε να πιστέψουμε ότι τα πολιτιστικά επιτεύγματα είχαν μεγαλύτερη αξία για την ιστορία από ότι π.χ. ο τριακονταετής ή ο εκατονταετής πόλεμος κλπ. Ψυχή του σχολείου υπήρξε η Κοραλία Κροκοδείλου, αυστηρή αλλά δίκαιη, με σπουδαίο κοινωνικό και εκπαιδευτικό έργο. Τέλος το μεγαλύτερο δώρο που έκανε σε όλες μας αυτό το σχολείο (τότε είμαστε παρθεναγωγείο) θεωρώ ότι υπήρξαν οι φιλίες που αναπτύχθηκαν τότε μεταξύ μας και που παρά τις δυσκολίες της ζωής διατηρούνται μέχρι σήμερα και όταν κατά καιρούς συναντιόμαστε οι «κολλεγιοκόρες» είναι σαν να πηγαίνουμε σχολική εκδρομή.

Σοφία Καλογεροπούλου, Ρ '64

Ένας διαφορετικός κόσμος...

Ήταν ένα δειλό κορίτσι. Καταπιεσμένο. Η αγωγή του κι οι οικογενειακές συνθήκες το οδήγησαν να καταπνίγει τα συναισθήματά του. Ήταν ένα φοβισμένο κορίτσι. Δεν μπορούσε να εκφράσει πουθενά όλα όσα έκρυβε μέσα της. Άρχισε να γράφει. Παραμύθια. Έπλασε έναν κόσμο δικό του, κόσμο με το μελάνι της ψυχής του αυτό το κορίτσι. Δεν διάβαζε κανένας τα κείμενά του. Μία φορά μονάχα βρήκε το κουράγιο να διαβάσει ένα παραμύθι της στην τάξη της. «Λες ψέματα! Δεν το έγραψες εσύ!» φώναξε εξοργισμένη η δασκάλα της στην Γ' δημοτικού. Μπροστά στα παιδιά. «Εγώ το έγραψα. Αλήθεια σας λέω, κυρία», ψέλλισε το κορίτσι. Η δασκάλα την κοίταξε επιτιμητικά. Οι συμμαθητές της χαχάνισαν. Της έγινε μάθημα αυτό. Κλείστηκε ακόμα περισσότερο στον εαυτό της.

Μεγάλωσε, πήγε στο Γυμνάσιο. Σε Γυμνάσιο Θηλέων. Είχε 76 συμμαθήτριες. Η τάξη της βρισκόταν σε ένα υπόγειο, χωρίς θέρμανση. Σπασμένα θρανία, σπασμένα τζάμια, σπασμένες ψυχές. Οι καθηγητές υποτιμούσαν τα παιδιά με κάθε ευκαιρία. Οι τιμωρίες, η λεκτική και ψυχολογική βία ήταν καθημερινά στο προσκήνιο. Το κορίτσι άρχισε να φοβάται περισσότερο. Τη ζωή, τους ανθρώπους, την ίδια της την ανάσα. Συνέχισε να γράφει. Στα κρυφά. Για να μπορεί να αναπνέει. Όσπου ο πατέρας της αποφάσισε να αλλάξει σχολείο. Χωρίς καν να τη ρωτήσει. Με χέρια που έτρεμαν έδωσε τις απαραίτητες εξετάσεις. Τα έχασε όταν της ανακοίνωσαν πως πέτυχε. Πέταξε την ποδιά. Έβαλε στολή.

Ήταν πια μαθήτρια του Αμερικανικού Κολλεγίου Θηλέων. Μαθήτρια του Pierce College. Η τάξη της είχε 20 παιδιά! Τα κτίρια του σχολείου της διέθεταν 26 αίθουσες διδασκαλίας, εργαστήρια και γραφεία, αμφιθέατρο, αίθουσα μουσικής και προβολών, βιβλιοθήκη, τραπεζαρία, γυμναστήρια, γήπεδα. Ένωσε πως ζούσε ένα όνειρο όταν χώθηκε στη βιβλιοθήκη με τους 30.000 τόμους. Συνέχισε να τρέμει τα πάντα γύρω της. Και τους καθηγητές και τις συμμαθήτριάς της. Φοβόταν. Κάθισε δειλά στο πρώτο θρανίο. Για να μην ενοχλεί κανέναν. «Τι σου συμβαίνει, κορίτσι μου;» τη ρώτησε μια μέρα στο διάλειμμα η κυρία Στυλιάρá, κοιτάζοντάς την με τρυφερότητα. Κανένας δεν το είχε κάνει αυτό. Ποτέ στη ζωή της. Το κορίτσι χαμογέλασε. Λίγο έλειψε να αγκαλιάσει την καθηγήτριά της. Βρισκόταν σε έναν διαφορετικό κόσμο τώρα. Είχε γίνει ένα θαύμα. Και της απάντησε. Και άρχισε να ανθίζει μέσα στο Κολλέγιο. Ο φόβος υποχώρησε. Αγκάλιασε την ελπίδα. Έγινε ένα με τη χαρά. Και τη γνώση.

Αν δεν υπήρχε εκείνο το σχολείο, το σχολείο ΤΗΣ, δε θα ήταν ο άνθρωπος που είναι σήμερα...

«Η Ρένα μας ήρθε στη Δ' και από τότε παρέμεινε μόνιμος κάτοικος του πρώτου θρανίου. Απ' την αρχή μάς έκανε εντύπωση η αδιάλειπτη προσοχή, η ακούραστη συμμετοχή στο μάθημα κι οι ικανότητές της στο βόλλεϋ. Πάντοτε προετοιμασμένη λόγω της πλούσιας συλλογής της «εξ' απάντων των σχολικών βιβλίων και των βοηθημάτων αυτών», κατέπλησσε κι εμάς και τους καθηγητές με τις γνώσεις της.

Με το χαμόγελο και την καλωσύνη της υπήρξε ένα από τα πολύ ήσυχα παιδιά της τάξεως. Χαιρόταν με το κάθε τι κι ονειρευόταν έναν κόσμο γαλήνιο κι ειρηνικό...»

ΘΗΣΑΥΡΟΣ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ
ΘΗΛΕΩΝ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.
ΙΟΥΝΙΟΣ 1973, ΤΕΥΧΟΣ 74ον, ΕΤΟΣ 49ον

Ρένα Ρώσση – Ζαΐρη, Ρ '73

Στην Α΄ Λυκείου, αποφάσισα να έρθω στο Pierce, αφού κέρδισα ακαδημαϊκή υποτροφία. Παρά τα θετικά λόγια που είχα ακούσει για το σχολείο, ούτε που φανταζόμουν τις απίθανες ευκαιρίες που θα μας προσέφερε, το γεγονός ότι αποφοιτώντας θα ένιωθα ότι αποχαιρετώ το δεύτερο σπίτι και τη δεύτερη οικογένειά μου. Όλοι οι καθηγητές μας στο σχολείο ήταν πάντα πρόσχαροι, υπομονετικοί, διέθεταν πάθος για την εργασία τους, ήταν πάντα πρόθυμοι να συζητήσουν τις απορίες, τις ιδέες ή τις προτάσεις μας. Το Pierce προσέφερε εξωσχολικές δραστηριότητες για κάθε κλίση και ταλέντο, καλλιεργώντας τα λεγόμενα soft skills, από τα αθλήματα στην επιχειρηματικότητα και από τα συνέδρια και την έρευνα στις προσομοιώσεις των Κοινοβουλίων της ΕΕ και του ΟΗΕ. Μέσα από αυτά, ταξίδεψα όχι μόνο ανά τον πλανήτη, αλλά και στους κόσμους της επιστήμης, της καινοτομίας, του advocating, της φύσης και της κοινωνικής προσφοράς. Γνώρισα ανθρώπους από κάθε γωνιά της γης, δοκίμασα τις δυνατότητές μου, απέκτησα εμπειρίες που δεν θα ξεχάσω ποτέ και πραγματοποιήσα ακόμη και τα πιο τρελά όνειρά μου: δημιούργησα τη δική μου start up επιχείρηση, βίωσα τα συναισθήματα μιας Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, είχα την ευκαιρία να εκλεγώ αρχισυντάκτη του περιοδικού του σχολείου και πέρασα στην Ιατρική Σχολή Αθηνών. Και το κυριότερο: απόλαυσα κάθε στιγμή! Κι αυτό, γιατί το Pierce στοχεύει πέρα από τη στείρα απόκτηση γνώσεων, στην ολόπλευρη παιδεία και μόρφωση των μελλοντικών πολιτών του κόσμου. Έτσι, μάθαμε να έχουμε συνδυαστική σκέψη, πολύπλευρη κρίση και ολιστική προσέγγιση των πραγμάτων. Να αξιολογούμε καταστάσεις, να λαμβάνουμε υπόψη όλα τα δεδομένα σε μια απόφαση, να δρούμε για το εμείς και όχι για το εγώ. Να λειτουργούμε αποτελεσματικά σε ατομικό επίπεδο και παράλληλα να εξελισσόμαστε στο πλαίσιο μιας ομάδας, να νοιαζόμαστε για τον συνάνθρωπό μας, όπως ακριβώς επισημαίνει και το motto του σχολείου: Non Ministrari Sed Ministrare. Με την πολύτιμη αρωγή των καθηγητών μας, κατανοήσαμε τη σημασία της διαρκούς αυτοβελτίωσης, της αυτογνωσίας και εξέλιξης. Ακούγαμε και ακουγόμασταν, εμπνευστήκαμε και μάθαμε να εμπνέουμε. Συνοψίζοντας, είναι αλήθεια ότι οι μαθητές και οι απόφοιτοι του Pierce ξεχωρίζουμε όπου κι αν βρεθούμε. Γιατί το Pierce ήταν, είναι και θα είναι, αδιαμφισβήτητα, πολλά περισσότερα από ένα σχολείο!

Νέλλη Παπακώστα - Σαμπατακάκη, Ρ '21

Το σχολείο μας σήμερα

Πληροφορική και Ρομποτική

Οι μαθητές/τριες του Pierce διακρίθηκαν στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό Πληροφορικής και τώρα προπονούνται για συμμετοχή στην Εθνική Ομάδα που θα εκπροσωπήσει τη χώρα μας στη Βαλκανιάδα. Οι μαθητές/τριες του Ομίλου Ρομποτικής κέρδισαν πρώτες θέσεις στις Ολυμπιάδες Ρομποτικής και εκτόξευσαν εκπαιδευτικό δορυφόρο, συμμετέχοντας στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό Διαστημικής. Μαθήτριες του Σχολείου μίλησαν για τη θέση και το ρόλο των γυναικών στην Επιστήμη, προσκεκλημένες της Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Διακρίσεις στο εξωτερικό

Η Μαράγια Μπερκέτη, μαθήτρια της Γ' Λυκείου, είναι πλέον «Yale Young Global Scholars Ambassador», σε αναγνώριση των υπηρεσιών της στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα του πανεπιστημίου Yale. Το πρόγραμμα δίνει την ευκαιρία στους συμμετέχοντες να αποκομίσουν μοναδικές και ανεκτίμητες εμπειρίες, ώστε να εξελιχθούν σε ευσυνείδητους πολίτες, ικανούς να αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες και ηγετικούς ρόλους στην κοινωνία. Η μαθήτρια του IB1, Αριάδνη - Ανθή Παπούλη, περσινή βραβευθείσα του Διαγωνισμού Νεανικής Επιχειρηματικότητας Diamond Challenge (Βραβείο «Waste and Recycling Innovation» και χρηματικό έπαθλο) ήταν, φέτος, μέλος της Συμβουλευτικής Επιτροπής Μαθητών για τον Διαγωνισμό του σχολικού έτους 2021-22. Η Αριάδνη υλοποίησε μία επαναστατική ιδέα βιώσιμης ανάπτυξης, για τη βιομηχανία της ομορφιάς: ένα κραγιόν σε οικολογική συσκευασία που επαναχρησιμοποιείται και δεν επιβαρύνει το περιβάλλον. Το πρωτότυπο της ιδέας, μάλιστα, δημιουργήθηκε στους 3D printers του Fab Lab του Pierce.

Προσφορά στον συνάνθρωπο

Οι μαθητές του Pierce υποδέχθηκαν εκπροσώπους του Center for Jewish Impact, παίκτες και στελέχη της ομάδας μπάσκετ Maccabi Tel Aviv και της Ισραηλιτικής Κοινότητας Αθηνών, σε μία μοναδική αθλητική εκδήλωση που έφερε κοντά νέους από όλο τον κόσμο, για να βιώσουν μια εμπειρία αδελφοσύνης, αλληλεγγύης και ανοχής στη διαφορετικότητα! Το σύνθημα ήταν «Όλοι μαζί, θωρακίζουμε την κοινωνία μας απέναντι σε φαινόμενα αντισιμιτισμού και ρητορικής μίσους, θέτουμε τη δημοκρατία και το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ως το ιδανικό ανάχωμα στην επέλαση κάθε κακού!» Μένοντας πιστό στην ιδρυτική του αρχή «Να μην υπηρετείσαι αλλά να υπηρετείς», το Αμερικανικό Κολλέγιο Ελλάδος συνεργάστηκε με τη ΜΚΟ «Γιατροί του Κόσμου», συγκεντρώνοντας 49 κούτες ανθρωπιστικής βοήθειας (φαρμακευτικό υλικό και ιατρικά εφόδια) για το λαό της Ουκρανίας. Αμέσως μετά τη ρωσική εισβολή, ο Πρόεδρος Dr. David G. Horner υπενθύμισε ότι το Κολλέγιο παραμένει πιστό στην αποστολή του «να οικοδομήσει συνθήκες αμοιβαίου σεβασμού, ειλικρινούς και ανοιχτού διαλόγου και να προωθήσει την ειρήνη και τη δικαιοσύνη, πάντα στο πλαίσιο των αξιών της κλασικής Ελλάδας και του δυτικού πολιτισμού». Επιπλέον, η Αλίσα είναι η νέα μαθήτρια του προγράμματος IB DP του Pierce, που ήλθε από την Ουκρανία. Η Αλίσα βρίσκεται πλέον στη φιλόξενη, ασφαλή αγκαλιά του Αμερικανικού Κολλεγίου Ελλάδος και το χαμόγελο επέστρεψε στα χείλη της. Επίσης, το Κολλέγιο δεσμεύτηκε να προσφέρει υποτροφίες για φοίτηση στο Deree σε πρόσφυγες από την Ουκρανία.

Νεανική Επιχειρηματικότητα, Οικονομικά

Οι μαθητικές επιχειρήσεις του Pierce, κάθε χρόνο, αναδεικνύονται στις 10 καλύτερες της Ελλάδας, με πιο πρόσφατη την Extra Mile, που σχεδίασε και δημιούργησε ένα πρωτοποριακό σύστημα ασφαλείας για τους ποδηλάτες. Η αντίστοιχη προηγούμενη εικονική επιχείρηση Lifeprint τιμήθηκε για τον κοινωνικό - περιβαλλοντικό της στόχο, δηλ. να γίνουν οι καθημερινές μας συνήθειες πιο φιλικές προς το περιβάλλον και να επιβραδυνθεί η κλιματική αλλαγή. Οι μαθητές/τριες μας διακρίθηκαν επίσης και έφτασαν στον τελικό της Οικονομικής Ολυμπιάδας (καταλαμβάνοντάς μάλιστα τη 2η θέση) και του Οικονομικού Διαγωνισμού ΕΡΜΗΣ. Οι μαθητές/τριες του Pierce διακρίνονται πάντα σε δραστηριότητες νεανικής επιχειρηματικότητας, γνωρίζουν τα μυστικά της οικονομικής επιστήμης και αναλαμβάνουν ηγετικούς ρόλους ως μελλοντικοί, ταλαντούχοι, οικονομολόγοι και επιχειρηματίες.

Δημιουργία Νηπιαγωγείου-Δημοτικού

Ως μέρος του στρατηγικού σχεδίου του Κολλεγίου για την επίτευξη υψηλών επιπέδων απόδοσης σε όλα τα εκπαιδευτικά επίπεδα, το Αμερικανικό Κολλέγιο Ελλάδος επεκτείνεται σε περισσότερες εκπαιδευτικές βαθμίδες με την δημιουργία ενός Δημοτικού Σχολείου. Μέσα στο καταπράσινο campus που μέχρι πρόσφατα φιλοξενούσε το ιδιωτικό σχολείο «Νέα Γενιά Ζηρίδη» στα Σπάτα, σε σύγχρονες εγκαταστάσεις και υποδομές, οι μαθητές μας θα δέχονται αμέτρητα ερεθίσματα για μάθηση. Το Νηπιαγωγείο και Δημοτικό θα ανοίξει το Σεπτέμβριο του 2022 και στόχος μας είναι η προσαρμογή των μαθητών στο Δημοτικό, η κοινωνικοποίησή τους και η καλλιέργεια δεξιοτήτων, η απόκτηση γνώσεων και παιδείας και η ανάδειξη των κλίσεων και των ενδιαφερόντων τους. Από το Δημοτικό έως το μεταπτυχιακό, η κοινωνική προσφορά εντάσσεται στις σχολικές μας δράσεις για να εμπλουτίσει τη μαθησιακή εμπειρία, να διδάξει την ευθύνη του πολίτη και να ενισχύσει τους δεσμούς της κοινότητας.

MSA: Το Pierce γίνεται το 1ο σχολείο στην Ελλάδα με εθνικό πρόγραμμα σπουδών και αμερικανική πιστοποίηση!

Η Διοίκηση του Αμερικανικού Κολλεγίου Ελλάδος, ανακοινώνει με ιδιαίτερη χαρά και υπερηφάνεια ότι η Επιτροπή του MSA εισηγήθηκε θετικά για την Πιστοποίηση του Pierce. Η διαδικασία (που συνήθως απαιτεί 2 έως 6 έτη) ξεκίνησε για το Pierce το 2020 – με την υποβολή της αίτησης – και ολοκληρώθηκε σε διάστημα ενός χρόνου και 4 μηνών (!), αναδεικνύοντας το εξαιρετικό ανθρώπινο δυναμικό του Κολλεγίου, καθιστώντας το Pierce το πρώτο Σχολείο στην Ελλάδα που ακολουθεί εθνικό πρόγραμμα σπουδών και, παράλληλα, θα διαθέτει αμερικανική πιστοποίηση! Ο οργανισμός MSA (Middle States Association – Commissions on Elementary and Secondary Schools, MSA-CES), ένας από τους κορυφαίους στον κόσμο, για περισσότερα από 125 χρόνια, πιστοποιεί, συμβουλεύει και καθοδηγεί 2.600 εκπαιδευτικά ιδρύματα σε 112 χώρες του κόσμου. Το Αμερικανικό Κολλέγιο Ελλάδος παρακολουθεί τις διεθνείς εξελίξεις στην εκπαίδευση, παραμένει στην πρωτοπορία και δικαιώνει τη θέση που μας έχει δώσει η ελληνική κοινωνία, στην κορυφή των εκπαιδευτικών οργανισμών της χώρας μας.

Ε.Κ.Ε.Φ.Ε. Δημόκριτος – Αμερικανικό Κολλέγιο Ελλάδος: Σύμπραξη για τη δημιουργία incubator για startups

Τις δυνάμεις τους ενώνουν το Εθνικό Κέντρο Έρευνας Φυσικών Επιστημών (Ε.Κ.Ε.Φ.Ε) «Δημόκριτος» και το Αμερικανικό Κολλέγιο Ελλάδος, έχοντας ως στόχο διευρυνθούν και να ενταθούν οι προσπάθειες και των δύο ιδρυμάτων στους άξονες της καινοτομίας και της οικονομικής ανάπτυξης. Το Ε.Κ.Ε.Φ.Ε. «Δημόκριτος» θα φιλοξενήσει το ACG Innovation Hub@Demokritos το οποίο θα αποτελέσει φυτώριο νεοφυών επιχειρήσεων, επενδυτών επιχειρηματικών κεφαλαίων (venture capitalists), ερευνητικών συνεργασιών, και άλλων πτυχών της καινοτομίας. Το ACG Innovation Hub@Demokritos έχει ξεκινήσει τις εργασίες του από την άνοιξη του 2022, υπό τη διεύθυνση του ACG Research, Technology & Innovation Network (RTIN – Δίκτυο Έρευνας, Τεχνολογίας και Καινοτομίας).

Τρόποι υποστήριξης

2022 Annual Fund - Στήριξη μαθητών/τριών και εκπαιδευτικών του Pierce

Η καμπάνια του Annual Fund θα στηρίξει και φέτος όπως κάθε χρόνο το ταμείο υποτροφιών του Pierce και τη δυνατότητά μας να προσφέρουμε την μοναδική εκπαιδευτική εμπειρία του σχολείου σε κάθε άξιο μαθητή/μαθήτρια ανεξάρτητα από την οικονομική τους δυνατότητα. Μαζί, μπορούμε να παρέχουμε τους πόρους για την κάλυψη των αναγκών των νέων καθώς προκύπτουν, διασφαλίζοντας ότι όλοι οι μαθητές έχουν ευκαιρίες να αναπτυχθούν και να επιτύχουν σε όποιο μονοπάτι και αν επιλέξουν. Αν θέλετε να υποστηρίξετε τον σκοπό αυτό, μπορείτε να συμπληρώσετε την κάρτα που συνοδεύει το περιοδικό ή να επισκεφθείτε την ιστοσελίδα www.acg.edu/annualfund/. Η καμπάνια θα διαρκέσει μέχρι το τέλος Δεκεμβρίου του 2022.

Δωρεές / Κληροδοσίες

Το Γραφείο Ανάπτυξης του Αμερικανικού Κολλεγίου Ελλάδος, είναι εδώ για να δώσει τη δυνατότητα στις/στους αποφοίτους, γονείς και φίλους του σχολείου που επιθυμούν να προσφέρουν στο Pierce, και να μεγιστοποιήσουν τον αντίκτυπο της φιλανθρωπικής τους δωρεάς μέσω μιας δωρεάς που δεν κοστίζει τίποτα κατά τη διάρκεια της ζωής τους. Οι δωρητές μπορούν να κατανεύουν τη δωρεά σε μια συγκεκριμένη πρωτοβουλία ή τμήμα του σχολείου ή μπορούν να επιτρέψουν στο Κολέγιο να αποφασίσει να κατανεύει το ποσό όπου αυτό είναι περισσότερο απαραίτητο.

Ο προγραμματισμός της δωρεάς επιτυγχάνει:

- Ενίσχυση της φιλανθρωπικής δράσης σας με μακροπρόθεσμο σχεδιασμό.
- Εκμετάλλευση φορολογικών κινήτρων κυρίως σε όσους κατοικούν στην Αμερική.
- Συμμετοχή σας στο 1875 Society, έναν τιμητικό σύλλογο αποφοίτων και φίλων που έχουν συμπεριλάβει το Κολέγιο στα σχέδια κληρονομιάς τους.

Αν είστε άνω των 65 ετών, η πλήρης αξία της προγραμματισμένης δωρεάς σας μετράει από σήμερα ως μέρος της καμπάνιας ACG150 του σχολείου.

Αν ενδιαφέρεστε για τα παραπάνω μπορείτε να συμβουλευτείτε δικηγόρο και να επικοινωνήσετε μαζί μας. Περισσότερες πληροφορίες στην ιστοσελίδα μας, www.acg.edu/alumni/planned-giving

Καμπάνιες του Pierce 2022

Γίνετε Πυλώνες του Pierce – Be a Pillar of Pierce

Πριν από δυο χρόνια ξεκινήσαμε την προσπάθεια αναστήλωσης των τριών προσόψεων του Pierce από το Ελληνικό, στην Αγία Παρασκευή. Με τη συμμετοχή 47 από εσάς είχαμε την χαρά τον Οκτώβριο του 2021 εν μέσω πανδημίας και πολλών δυσκολιών να εγκαταστήσουμε την πρώτη πρόσοψη, αυτή του HILL HOUSE, που τώρα στολίζει μία από τις εισόδους της Βιβλιοθήκης του Κολλεγίου. Η προσπάθειά μας όμως δεν έχει ολοκληρωθεί. Στόχος μας παραμένει να αναστηλώσουμε τόσο την πρόσοψη του BRISTOL HALL όσο και την πρόσοψη του THE ORLINDA CHILDS PIERCE COLLEGE στις εγκαταστάσεις του σχολείου μας.

Σας προσκαλούμε να συμμετάσχετε στην προσπάθεια αυτή, και να συμβάλλετε με όποιο ποσό εσείς μπορείτε.

www.pierce.gr/apofoitoi/be-a-pillar-of-pierce/

Pierce Homecoming 2019

Υποτροφίες Τάξεων

Από τότε που η Maria West ίδρυσε το American Collegiate Institute το 1875 στη Σμύρνη, η ταυτότητα και η κληρονομιά του ACG είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με την υποστήριξη μαθητών που έχουν την ακαδημαϊκή επίδοση, αλλά όχι την οικονομική δυνατότητα να φοιτήσουν στο Pierce, μέσω του προγράμματος υποτροφιών. Ως μη κερδοσκοπικός εκπαιδευτικός οργανισμός, η παροχή υποτροφιών και το υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης δεν θα ήταν εφικτά χωρίς τα δίδακτρα και τις δωρεές που λαμβάνει από απόφοιτους, γονείς, φίλους, ιδρύματα και εταιρείες που υποστηρίζουν την αποστολή και το έργο του σχολείου. Σήμερα το 50% των μαθητών/τριών και των φοιτητών/τριών και των τριών εκπαιδευτικών βαθμίδων, λαμβάνουν κάποια μορφή οικονομικής ενίσχυσης. Στο πνεύμα του "Non Ministrari – Sed Ministrare", τον Μάρτιο του 2021 θεσπίστηκε το πρόγραμμα «Υποτροφίες τάξεων Pierce». Το σκεπτικό του προγράμματος βασίζεται στο γεγονός ότι η και η πιο μικρή δωρεά μπορεί να κάνει τη διαφορά, όταν αποτελεί μέρος μίας συλλογικής προσπάθειας. Με τη δική σας υποστήριξη, το Pierce θα μπορέσει να συνεχίσει να παρέχει ευκαιρίες ζωής στη νέα γενιά για ακαδημαϊκά υποσχόμενους μαθητές και μαθήτριες με οικονομικές δυσκολίες, αφήνοντας το αποτύπωμα της τάξης σας και συνεισφέροντας με πολύ ουσιαστικό τρόπο στην επίτευξη της διαχρονικής αποστολής του σχολείου. Αν θέλετε να υποστηρίξετε τον σκοπό αυτό, μπορείτε να επισκεφθείτε τη σελίδα και να επιλέξετε το έτος αποφοίτησής σας, www.pierce.gr/apofoitoi/pierce-classes-scholarships. Η καμπάνια έχει ετήσια διάρκεια. Αν θέλετε να συμμετάσχετε ενεργά στη θέσπιση υποτροφίας της τάξης σας και να ενθαρρύνετε άλλες συναπόφοιτες να υποστηρίξουν αυτή την προσπάθεια, επικοινωνήστε μαζί μας στο alumni@acg.edu.

Επικοινωνία /Εκδηλώσεις

Η διοργάνωση εκδηλώσεων αποτελεί μια παράδοση του σχολείου. Οι ετήσιες εκδηλώσεις αποτελούν έναν από τους ουσιαστικότερους τρόπους που μας φέρνει κοντά στους αποφοίτους μας και αφορούν συγκεκριμένες χρονιές κάθε φορά. Στόχος μας να δώσουμε τη δυνατότητα στους/ στις αποφοίτους μας να συναντηθούν ξανά με συμμαθητές και καθηγητές, αλλά και να δουν πού βρίσκεται το σχολείο σήμερα, και πώς προχωράει στο μέλλον. Επιπλέον διοργανώνονται συχνά θεματικές εκδηλώσεις στις οποίες προσκαλούνται οι απόφοιτοι/ες.

2ο Pierce Homecoming

Το Homecoming για τις απόφοιτες των ετών '50, '51, '60, '61, '70, και '71, καθώς και για όλες τις τάξεις που τελειώνουν σε 0 και 1 μέχρι το 2020 και το 2021, θα πραγματοποιηθεί τον Σεπτέμβριο, εφόσον οι συνθήκες το επιτρέψουν. Στόχος μας να συνδιοργανώσουμε μία αξέχαστη εκδήλωση, να συναντήσετε τις συμμαθήτριάς σας, να περιηγηθείτε στις τάξεις και τα εργαστήρια του σχολείου, αλλά και να επισκεφθείτε τον χώρο του μουσείου μας στη Βιβλιοθήκη του Deree, ανάμεσα σε άλλα.

Alumni Chapters

Τα δυο τελευταία χρόνια δεν ήταν μόνο οι χρονιές της πανδημίας. Ήταν και μια περίοδος που μας απέδειξε ότι υπάρχουν εναλλακτικοί τρόποι επικοινωνίας και ότι η τεχνολογία μπορεί να μας φέρει πιο κοντά. Στο πλαίσιο αυτό ξεκινήσαμε στις αρχές του 2020 τη δημιουργία

Τοπικών Δικτύων Αποφοίτων (Alumni Chapters) σε χώρες εκτός Ελλάδας όπου διαμένει και εργάζεται ένας σημαντικός αριθμός Αποφοίτων του σχολείου μας. Στόχος είναι η ενεργή επικοινωνία και διασύνδεση των αποφοίτων που ζουν εκτός Ελλάδος, καθώς και η επαφή με το Αμερικανικό Κολλέγιο Ελλάδος

Σήμερα, βρίσκονται σε λειτουργία ACG Alumni chapters στις εξής χώρες: Αμερική, Αγγλία, Ελβετία και στις χώρες του Κόλπου (UAE/GCC).

Περισσότερες πληροφορίες, καθώς και στοιχεία επικοινωνίας των αποφοίτων που δραστηριοποιούνται σε αυτές τις χώρες, μπορείτε να βρείτε εδώ :

www.acg.edu/alumni/acg-alumni-chapters/

Ελάτε σε επικοινωνία με το τοπικό σας Chapter για να συμμετάσχετε στις δράσεις του! Βρίσκεστε σε κάποια χώρα όπου δεν υπάρχει τοπικό δίκτυο, και γνωρίζετε ότι ζουν εκεί πολλές απόφοιτες του Pierce; Επικοινωνήστε μαζί μας στο alumni@acg.edu

Σύνδεσμος εγγραφής: ACGConnect.org. Οι απόφοιτες και απόφοιτοι παρουσιάζονται μέσα από τα εξής κανάλια επικοινωνίας:

Alumni spotlight (ενότητα του newsletter)

www.acg.edu/alumni/alumni-success-stories/

www.acg.edu/alumni/acgalumni-webcasts/

Alumni webinars: Από τον Απρίλιο του 2020, τα webinars παρουσιάζονται σε μηνιαία βάση κυρίως από απόφοιτες/ους, με στόχο τη δικτύωση και την διά βίου μάθηση. Πραγματούονται ένα ευρύ φάσμα θεμάτων που αφορούν την προσωπική και επαγγελματική ανάπτυξη, την κοινωνία, την τεχνολογία, τις επιχειρήσεις, την τέχνη κ.α.

Περισσότερες πληροφορίες θα βρείτε στο

www.acg.edu/alumni/alumni-webinars/.

Αρχειο webinars: www.acg.edu/alumni/alumniwebinars-archive/

Επικοινωνία Αποφοίτων

Ανταποκρινόμενοι στις απαιτήσεις της εποχής και στον ολοένα αυξανόμενο αριθμό των αποφοίτων μας, τα τελευταία χρόνια έχουμε αναπτύξει μια σειρά από ψηφιακά κανάλια επικοινωνίας, διασύνδεσης και προβολής των αποφοίτων μας. Μέσα από την πλατφόρμα των αποφοίτων ACG Connect, μπορείτε να έρθετε σε επικοινωνία με άλλους απόφοιτους, να ενημερώνεστε για τα νέα του σχολείου, τα προγράμματα των αποφοίτων, να λαμβάνετε προσκλήσεις σε εκδηλώσεις, και να λαμβάνετε ηλεκτρονικά το μηνιαίο newsletter των Αποφοίτων, ανάμεσα σε άλλα.

Εργαστήρια Μνήμης/Ψηφιακό Μουσείο

Το γραφείο Ανάπτυξης και Αποφοίτων σε συνεργασία με το τμήμα Αρχείων και Ειδικών Συλλογών του Κολλεγίου έχουν ξεκινήσει ένα νέο πρόγραμμα, τα «Εργαστήρια Μνήμης». Σκοπός του προγράμματος, με αφορμή την αναδιοργάνωση του Ιστορικού Αρχείου του Κολλεγίου και τη δημιουργία του Ψηφιακού Μουσείου, είναι η συνάντηση αποφοίτων από διαφορετικές γενιές, η καταγραφή της ιστορίας του Κολλεγίου μέσα από

Hill House Inauguration Ceremony, October 2021

τις αναμνήσεις τους και η διαφύλαξη της συλλογικής μνήμης. Η πρώτη συνάντηση έγινε διαδικτυακά τον Μάιο του 2021 και είχε θέμα το Οικοτροφείο του Κολλεγίου και η δεύτερη πραγματοποιήθηκε στον χώρο της Βιβλιοθήκης του Κολλεγίου τον Οκτώβριο του 2021 και εστίασε στη δεκαετία του 1950 και τα χρόνια μετά την Κατοχή. Στόχος μας είναι οι συναντήσεις αυτές να έχουν «ανεπίσημο» και «τακτικό» χαρακτήρα έτσι ώστε η αλληλεπίδραση των διαφορετικών γενιών να μας βοηθήσει στην κατανόηση της ιστορίας του Κολλεγίου και ει δυνατόν τον εμπλουτισμό του Αρχείου του με νέο αρχειακό υλικό. Η ενημέρωση για τις μελλοντικές συναντήσεις θα γίνεται από το γραφείο Ανάπτυξης και Αποφοίτων (alumni@acg.edu) αλλά μπορείτε να στέλνετε ιδέες και προτάσεις για μελλοντικές θεματικές και στο Αρχείο του Κολλεγίου (archives@acg.edu).

«Ιστορία εν τη γενέσει»: καταγραφή εμπειριών κατά τη διάρκεια της πανδημίας

Στην προσπάθειά του να καταγράψει και να διαφυλάξει τα γεγονότα της πανδημίας του Covid-19 για τις μελλοντικές γενιές και καθώς το «ιστορικό» αυτό γεγονός φαίνεται να βαίνει προς τη δύση του και να αντικαθίσταται από άλλα εξίσου σημαντικά όπως η απειλή μιας παγκόσμιας πολεμικής σύρραξης, το Τμήμα Αρχείων και Ειδικών Συλλογών του Κολλεγίου, συνεχίζει το πρόγραμμα καταγραφής και συλλογής τεκμηρίων και αφηγήσεων που απορρέουν από την εμπειρία του βιώματος της πανδημίας. Οι συμμετέχοντες καλούνται να μοιραστούν τις εμπειρίες τους με όποιο μέσο επιθυμούν: φωτογραφίες, βίντεο, κείμενα, καλλιτεχνικές δημιουργίες, αποκόμματα εφημερίδων, ημερολόγια ή λευκώματα, και κάθε άλλου είδους αρχειακό υλικό, σε ψηφιακή ή αναλογική μορφή.

Περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να βρείτε από την υπεύθυνη του Αρχείου, Δήμητρα Παπακωνσταντίνου, drapaconstantinou@acg.edu, τηλ. 2106009800, εσωτ. 1265 ή στο σύνδεσμο: library.acg.edu/archives/community-projects/acg-during-covid19

2022, στη Νέα Υόρκη, ο Πρόεδρος David Horner, με τη Δήμητρα Κορμπογιαννοπούλου (P '53), Alison Townley, Deborah Jewell Sherman, Μαρία Λαϊνά, Μαρία Νικολαΐδη (P '72), Βίλυ Αποστολάτος (P '83), Βάσω Ρώτη (P '79)

1960, στο εκκλησάκι της Παναγίας Καπνικαρέας. Ο Κώστας Φτιαράς κουμπάρος στο γάμο της αποφοίτου Δήμητρας Κορμπογιαννοπούλου (P '53) με τον Κώστα Ζαρίφη.

ΧΑΡΤΗΣ

ΔΕΙΚΝΥΩΝ ΤΗΝ ΠΡΟΕΛΕΥΣΙΝ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ ΚΑΤΑ

ΤΗΝ 25ΕΤΙΑΝ

Λίστα δωρητών 2021-2022

Annual Fund

Ελισσάβητ Αρβανίτη, P '72 & D '74
Ευαγγελία-Λίντα Βιντζηλαίου, P '75
Michele Gendron, PU '69
Αικατερίνη Δανδουλάκη, P '65
Ιφιγένεια Κετσετζιόγλου, P '71
Μαρία Κολοκοτρώνη-Δραγάση, P '54 & PU '56
Δήμητρα Κορμπογιαννοπούλου-Ζαρίφη, P '53
Ρεγκίνα Παπαγεωργακοπούλου-Φρέντζου, P '62
Αίγλη Παπαντωνοπούλου, P '65
Πανωραία Παπαφώτη-Τσαλαπάκα, P '77
Ελίτα Πάστρα-Landis, P '65
Καλλιρόη Σκυλίτση-Εκλοφ, PU '49
Σταματίνα Stallcor, P '57 & PU '58
Λαυρεντία-Μαίρη Φιλιππίδου, P '66
Έφη Φιλιππίδου-Mueller, P '64

General Pierce Scholarship Fund

Ευανθία Παπαγιαννοπούλου-Αγγελοπούλου, P '63
Ελένη Ποταμιάνου-Φίλωνος, P '61
Florineris Reyes Alba

Pierce Classes Scholarships

Ηρώ Αθανασίου, P '77
Μαρία-Ρεγκίνα Αλιβιζάτου, P '74
Χρυσούλα Γιαννάκη, P '77
Θωμάς Δροσσιάδου-Iurra, P'72, D '74 & '82
Λουΐσα Καλλιγά-Φρανγκουδάκη, P '73 & D '77
Νόρα Καμπά - Σαμαροπούλου, P '73
Ιφιγένεια Κετσετζιόγλου, P '71

Πυλώνες του Pierce

Ελένη Ισσιγόνη-Δάρα, P '63
Ελισσάβητ Καλλιόντζη-de Jonge, P '57 & PU '58
Σταυρούλα Κορνάρου-Ζαγούρα, P '59
Froudy Κορύλλου, P '64
Αντέλα Κουκουμπάνη-Στεφανή, P '50
Αναστασία Κουσσίδου, P '58
Μαρία Μαντέκου-Sharp, P '59
Βασιλική Ναθαναήλ-Σίνη, P '50

Στοιχεία Επικοινωνίας

Γραφείο Ανάπτυξης και Αποφοίτων
Γραβιάς 6, Αγία Παρασκευή, TK 15342
Email: development@acg.edu & alumni@acg.edu
Τηλέφωνο: 210-6009800 – εσωτ.: 1379

Η ενημέρωση των στοιχείων επικοινωνίας σας θα διασφαλιστεί ότι δεν θα χάσετε ποτέ τις επικοινωνίες, τα νέα και τις προσκλήσεις μας. Ανανεώστε τα στοιχεία σας εδώ: <https://www.acg.edu/alumni/stay-connected/update-your-details/>

Πλατφόρμες Κοινωνικής Δικτύωσης - Ακολουθήστε μας

ACGConnect Alumni communication platform: [ACGconnect.org](https://www.acgconnect.org)
Linkedin. The Official Pierce Linkedin group <https://www.linkedin.com/groups/3773672/>
Facebook: The American College of Greece Alumni <https://www.facebook.com/ACGALUMNI/>
Instagram: <https://www.instagram.com/acgalumniofficial/>

